

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jeg veed et lille Himmerig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jeg veed et lille Himmerig", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 309. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid104210/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Sidst og bedst for *Hellig-Aanden*,
Pindse-Gæst med Bød for *Vsanden*:
Livets Kraft og Lysets Fugl!

No. 137.

- 1 Jeg veed et lille Himmerig,
Det er saa nemt at finde,
Hvor *Tro* og *Daab* ei fuldelig
Gik Hjerterne af Minde!
- 2 Det findes under Hytte-Tag,
Som under Høie-Lofte,
Hvor Christne sig paa Herrens Dag
Forsamle tit og ofte!
- 3 Thi Han, om Hvem Guds Engle sang,
I Kraft er Selv tilstæde,
Guds Børne-Flok med liflig Klang
Der raaber høit af Glæde!
- 4 Der hører Man Guds eget Ord,
Men ei med Torden-Stemme,
En sagte Lyd, med Guddoms-Spor,
Vi gladelig fornemme!
- 5 Det er Gud-Faders Jule-Bud,
Til alle Smaa henede,
Om Sønnen Hans, den lille Gud,
I Krybben at oplede!
- 6 Det bli'r vi aldrig kiæde ad,
At høre og at føre,
Det *Bethlehem*, den *Davids Stad*,
Er himmelsk for vort Øre!

- 7 Det er de Christnes Føde-By,
Paa Grændsen af Guds Rige,
Thi der er født den *Adam ny*,
Som skal til Himlen stige!
- 8 Vi fandt Ham søvnt, i Krybbe lagt,
Foruden og forinden,
Og gjorde med den Lille Pagt
Mod Døden og mod Fienden!
- 9 Vi saae det nok, at Verden loc,
Men blev dog ei ret bange,
Thi rundt omkring vor Barne-Tro
Vi hørde Engle-Sange!
- 10 Og Han, som fødtes i en Stald,
Blev tidlig stærk i Aanden,
Tog til med Vext i Dage-Tal,
Blev vittig efterhaanden!
- 11 Har ei han fyldt sit *tolvte* Aar,
Forvindelig er Sorgen,
For hvad Han ei har fyldt i Gaar,
Det fylder Han i Morgen!
- 12 Derfor det er vor store Lyst,
Hvor *efter Troen* tales,
Naar Herren ved sin Tjeners Røst
Lyslevende afmales!
- 13 Det himmelsk er at høre paa,
Hvordan Guds Søn i Støvet,
Som spæd engang i Krybbe laae,
Udførde Levnets-Løbet!

- 14 Det himmelsk er at tænke paa,
At Han, som dyrt os købde,
Guddommelig vil vandre saa
I alle sine Døbte!
- 15 Det er slet intet Hjerne-Spind,
Det kan vi godt fornemme,
I *Daaben* finder *Troen blind*
En himmelsk Barne-Stemmel
- 16 Det »*Ordet*« er, Guds egen Søn,
I *Jesu* spæde Alder,
Og Hjertets »*Haab*« i Lys og Løn,
Sin *Gudsøn* Tro ham kalder!
- 17 Han kalder *Tro* sin Moder sød,
Hun kiender Ham paa Røsten,
Og føler dybt i Liv og Død,
Hans Ord er Himmel-Trøsten!
- 18 Ved hvert et Herrens Skridt paa Jord,
Han hvisker til sin Amme:
Ja, Moder, naar jeg bliver stor,
Jeg gjøre vil det Samme!
- 19 Ved hver en Gierning, stor og god,
Den Lille det gientager,
Og sukker selv ved Korsets Fod
Kun over *Syndens* Plager!
- 20 Kun naar vor Frelser bryder ud:
Hvi vil mig Gud undfalde!
Han hvisker: lovet være Gud,
Det *een Gang* var for Alle!

- 21 Og naar det lyder: Han opstod,
Og Fængslet tog Han fangen,
Den Lille raaber: Moder god!
Istem nu Seiers-Sangen!
- 22 Den Barne-Stemme, himmelsk sød.
Det saligt er at høre,
Thi er ved Herrens Liv og Død
Og *Troen* lutter Øre!
- 23 Dermed og *Haabel* voxer bedst,
Men det er *Søndags* Klage,
Den tit er en *Marie-Fest*
Kun efter *Marthe-Dage!*

No. 138.

- 1 Herrens Dag, paa Aandens Sprog,
Dommens er tillige,
Meget meer den Naadens dog
Er paa Jorderige,
Har af Domme-Dag hardtad
Kun hvad der gjør Hjertet glad:
Vækkelsen af Dødens Dvale,
Reisen op til Stjerne-Sale,
Borgerskab i Herrens Stad!
- 2 Alt som i en Sommer-Nat,
Efter Regn og Torden,
Blomsterne i Enge brat
Mylre op af Jorden,
Saa skal Christne, trods al Død,
Mylre op af Jordens Skød,
Fugleviis i Skyen møde
Himlens rette Morgen-Røde,
Som Bælgmørket giennembrød!